

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Johannes 6, 35a
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters, de Here heeft ons vanmorgen als zijn gemeente weer bij elkaar geroepen om Hem te ontmoeten. De Here wil ons geloof in deze dienst versterken door de verkondiging van zijn Woord en de viering van het Heilig Avondmaal. In beide zal centraal staan dat de Here Jezus Zelf het brood is dat ons tot geestelijke mensen maakt die het eeuwig leven ontvangen. Maar we zijn hier ook om uit dank voor Gods liefde Hem te loven en te prijzen. Dat zullen we straks dan ook doen, nadat we geluisterd hebben hoe de Here ons tegemoet komt met zijn groet van vrede en genade. Dan zullen we zingen van Psalm 145 vers 1. Maar we zullen deze dienst beginnen door onze volkomen afhankelijkheid van Hem te belijden. Laten dan ook onze harten tot de Here verheffen.

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen: Psalm 145 : 1**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen: Psalm 5 : 9 en 10**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing: Johannes 6 : 22 - 40**
8. **Tekst: Johannes 6 : 35a**
9. **Woordbediening**
10. **Zingen: Lied 75 : 1 en 2**
11. **Gebed**
12. **Collecte**
13. **Zingen: Psalm 63 : 2**
14. **Klaarmaken tafel: Gezang 3**
15. **Tijdens viering : Psalm 105 : 1 - 5, 11, 17 - 21**
16. **Slotzang: Psalm 63 : 3**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein

Ongetwijfeld kennen de meeste van u deze bekende rede van de Here Jezus waar de tekst van vanmorgen uit gekozen is. Een rede waarin de Here Jezus op Zichzelf wijst als het brood des levens. Nu vinden wij dit misschien een prachtige rede van onze Heiland. Maar de mensen in die dagen dachten daar heel anders over. Deze rede is voor veel mensen in die dagen zelfs reden geweest om met de Here Jezus te breken. Kijkt u maar naar vers 60 en verder. Waar Johannes beschrijft dat veel leerlingen van de Here Jezus Hem de rug toekeerden en niet langer met Hem meegingen. Ze vonden deze rede hard en ze konden hem niet aanhoren.

Wat was er nu zo hard aan deze rede? Waarom vonden de mensen hem niet om aan te horen? Om dat te kunnen begrijpen, moeten we ons verplaatsen in deze mensen. Deze mensen hadden Jezus in de afgelopen tijd leren kennen. En ze waren diep onder de indruk gekomen van zijn woorden en de tekenen die Hij deed. 'Dit is pas een profeet. Deze man spreekt met kracht en deze man doet tekenen die wij nog nooit hebben gezien. Laten we Hem volgen. Want ik wil weten wat Hij nog meer te zeggen heeft en ik wil zien wat Hij nog meer gaat doen.' En deze mensen hadden oprecht bewondering voor Hem. En ze waardeerden wat Jezus deed. De dag voor deze rede hadden ze dat onvoorstelbare wonder meegemaakt dat Jezus meer dan vijfduizend mensen met vijf gerstebroden en twee vissen had gevoed. En vanmorgen hadden ze ontdekt dat Jezus alweer aan de overkant van het meer was, terwijl het enige schip waarin Hij had kunnen meevaren zonder Hem vertrokken was. Ze hadden diepe bewondering voor de Here Jezus en ze verwachtten heel wat van Hem. Wat maakte deze rede nu zo aanstootgevend dat de diepe bewondering zo enorm omsloeg die dag?

In vers 26 zegt de Here Jezus tegen de mensen dat ze gekomen zijn omdat ze gisteren van het brood gegeten hebben en verzadigd zijn. Ze zijn gekomen vanwege alles wat de Here Jezus ze geven kan. Maar Jezus die wijst dan op iets wat nog beter is dan het aards eten voor het aardse leven. Want het aardse eten en leven vergaat. Daarom moeten ze zich inzetten voor eten dat niet vergaat en leven dat niet vergaat. Vers 27: werkt niet om de spijs die vergaat, maar om de spijs die blijft tot in het eeuwige leven. Een spijs welke de Zoon des mensen hen zal geven. En dan vragen ze hoe ze dat moeten doen: wat zij moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken waardoor ze deze spijs

zullen ontvangen? En dan zegt Jezus: dit is het werk van God, dat u moet doen, in Hem geloven, die Hij gezonden heeft (vs 29). Jezus wijst dus op Zichzelf. U moet in Mij geloven. Ik ben de spijs die niet vergaat. En dan zie je al het eerste verzet opkomen bij deze mensen. Want ze vragen. Wat voor teken doet u dan opdat wij mogen zien en U geloven? Wat voor werk doet U? Onze vaders hebben het manna in de woestijn gegeten, zoals geschreven is: brood uit de hemel gaf hij hun te eten. Helaas staat in onze vertaling het woordje “Hij” met een hoofdletter. Op zich is dat wel terecht, want de Here gaf dit brood. Maar het geeft niet de bedoeling weer van deze mensen. Want zij bedoelden de profeet Mozes met deze “hij”.

Ze bedoelden daarmee te zeggen. Oké, u hebt ons gisteren dat brood gegeven, maar denk nu niet te groot van uzelf. Dat was aards brood. Maar Mozes heeft onze vaders brood uit de hemel gegeven. En dat niet maar een enkele keer, maar veertig jaren lang.

Maar dan corrigeert Jezus ze en wel op twee punten. Hij zegt: Niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel. Dit vraagt verder niet om nadere uitleg. Verder maakt de Here Jezus dat Mozes niet het ware hemelse brood gaf. Want het echte hemelse brood dat God geeft vergaat niet en aan de wereld het leven geeft. Dat brood wil de Vader hen geven. Als ze dat horen, zeggen ze: Here, geef ons altijd dit brood. Ze willen het brood ontvangen waardoor ze nooit zullen sterven, maar eeuwig leven ontvangen. Uitermate opgewonden zijn ze. En wie kan zich dat niet voorstellen. Als iemand je brood uit de hemel kan geven, waardoor je eeuwig leven ontvangt. Dat zou een fantastisch teken zijn en ze zouden zeker in Hem geloven. Denken ze. Maar dan gaat het mis.

Als de Here Jezus zegt: Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt zal nooit meer honger hebben. Daar hadden ze niet op gerekend. Ze hadden gedacht dat ze weer iets zouden krijgen van de Here, net als gisteren, toen Hij hun brood gaf. Maar als Hij zegt: Ik ben het brood des levens, dat vinden ze dat een vreselijke teleurstelling. Dat is geen echt brood, dat eeuwig leven geeft. Dit is geen brood dat uit de hemel neerdaalt. Dit is Jezus uit Nazareth. De zoon van Jozef en Maria. Die inderdaad wel grote wonderen doet en met veel kracht spreekt. Hij is een bijzondere dienstknecht van de Here. Dat willen ze allemaal best erkennen. Maar laat Hij nu niet menen dat Hij onze redding is. Dat Hij het brood van het eeuwige leven. Moeten wij dan Hem eten? Als u vanmiddag de rest

van dit hoofdstuk leest, dan zult u merken dat op deze wijze de discussie verder gaat tussen de Here Jezus en de Joden.

Jezus Christus is het brood des levens. En alleen wie Hem eet, zal behouden worden. Zoals de Here dat nog een heel nadrukkelijk in vers 53 zegt: voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij u het vlees van de Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt u geen leven in uzelf. De Joden wilden het vlees van de Here Jezus niet eten en zijn bloed niet drinken. Willen wij dat wel, broeders en zusters? Willen wij zijn vlees eten en zijn bloed drinken? Nu kunnen we makkelijk “ja” zeggen, want we gaan straks toch het Heilig Avondmaal vieren, waarbij we zijn lichaam eten in het brood en zijn bloed drinken in de wijn. En dat tot vergeving van onze zonden en tot voedsel voor het eeuwige leven. Maar broeders en zusters, zo makkelijk komen we er niet van af. Christus eten en drinken is de gemeenschap met Hem aangaan. Het is Hem zo volledig in uw leven een plek geven als u dit brood en de wijn in uw lichaam toelaat. Als u Hem eet, dan zegt u feitelijk: Here, zoals ik dit brood tot mij neem en één laat worden met mijn lichaam, zo wil ik ook U in mij leven hebben. Zo hard als ik dit aardse brood nodig heb voor dit, mijn tijdelijke lichaam. Zo heb ik U nodig voor het eeuwige en blijvende leven. Van U leef ik. Zonder U ben ik ten dode opgeschreven. Zonder U heb ik geen blijvende toekomst. Here laat mij één zijn met U, en wilt U één zijn met mij. Zoals dit brood één wordt met mijn lichaam en mijn lichaam één wordt met dit brood.

Wie van ons meent aan deze tafel de vergeving van zijn zonden en het eeuwige leven te kunnen ontvangen zonder werkelijk een band aan te gaan met de Here, die misleidt zichzelf en heeft geen leven blijvend in zich. De Joden wilden geen echte band met de Here aangaan. Zij wilden slechts profiteren van zijn werken en mee kunnen praten over zijn woorden. En natuurlijk waren ze ook nieuwsgierig naar zijn wonderen. Maar van Hem afhankelijk zijn. Hem echt nodig hebben. Dat ging hun te ver.

Laten wij ervoor zorgen dat het ons niet te ver gaat. Laten wij telkens weer bidden om de kracht van de Heilige Geest. Laten we telkens weer bidden of Hij de weerstanden in ons wil afbreken en het ware geloof in ons wil werken, zodat wij ons werkelijk overgeven aan de Here Jezus Christus. Zodat wij Hem werkelijk aanbidden en danken als onze Verlosser. Zodat wij werkelijk alles voor ons leven van Hem verwachten: de wijsheid en de raad van God, de vergeving van onze zonden en zijn voorspraak voor ons bij God, zijn bescherming tegen onze vijanden en zijn zorg over ons leven. Aan Hem

ligt het niet. Want kijk maar. Hier staat vandaag weer het brood en de wijn. Hij is klaar om Zich aan u te geven in deze tekenen. Bent u er ook klaar voor?

Amen